

АНАЛІЗ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ІНТЕРЕСІВ ТИХ, ХТО ЗАЙМАЮТЬСЯ В ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ СПОРТИВНИХ ШКОЛАХ

Галина ПУТЯТІНА

Харківська державна академія фізичної культури

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень та публікацій. У Законі України “Про фізичну культуру і спорт” [1] виділена окрема глава “Спорт – особлива сфера фізкультурної діяльності”. Основними показниками його розвитку є кількість тих, хто займається, різноманітність видів спорту, досягнення спортсменів в окремих видах спорту. Складовою частиною підготовки спортивних резервів є спортивні школи.

Перспективи діяльності мережі спортивних шкіл, а, зокрема, підготовка спортивних резервів для комплектування збірних команд України, неможливі без аналізу розвитку видів спорту, їхньої популярності серед різних верств населення. Виявлення тенденції розвитку видів спорту в регіонах дають можливість спрогнозувати спрямованість фізкультурно-спортивних інтересів і потреб, і на підставі цього організувати та організувати роботу ДЮСШ з урахуванням цих перспектив [2].

Метою даного дослідження є вивчення спортивних інтересів дітей, котрі займаються в спортивних школах різними видами спорту.

Відповідно до мети нами були поставлені такі завдання: 1) виявити тенденції розвитку видів спорту в спортивних школах; 2) визначити спрямованість спортивних інтересів.

Методи дослідження: аналіз літературних джерел та документів, бесіда, статистичний аналіз.

Результати дослідження та обговорення. В даний час у місті Харкові функціонує 82 виду спорту [3], до яких входять: літні олімпійські види спорту – 30, зимові олімпійські види – 5, не олімпійські види спорту – 35, військово-технічні і військово-прикладні – 12.

Аналіз даних динаміки чисельності тих, хто займається олімпійськими видами спорту за період з 2000 по 2005 рік показав, що умовно за критерієм масовості найбільш масовими є 10 видів спорту (рис. 1).

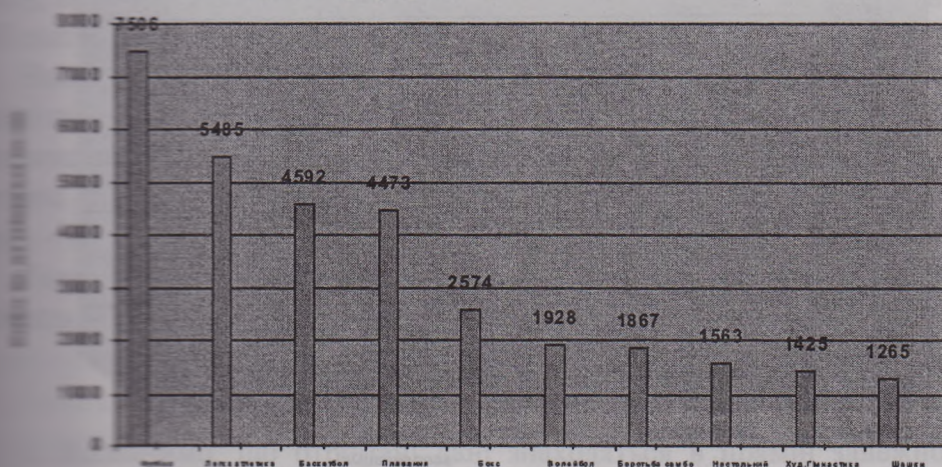

Рис.1. Найбільш масові види спорту міста Харкова

Їх умовно можна розділити на три групи. Перша з них включає 4 найбільш масових видів спорту у місті Харкові, якими, за даними статистичних звітів, займаються більш 4 тис. чоловік. Це футбол, легка атлетика, баскетбол, плавання.

Наступна група, 26 видів спорту, якими займаються від 1,5 до 2 тис. чоловік – бокс, волейбол, боротьба самбо, настільний теніс та інші.

Наступна група поєднує 21 вид спорту, якими займаються до 1000 чоловік. У цій групі є свої лідери по динаміці популярності. Яскравим прикладом у даному випадку є художня гімнастика, шашки, фехтування, боротьба вільна, акробатика. Чисельність спортсменів у цій групі збільшилася на 9,1 тис. чоловік.

Разом з тим, показники тих, хто займається в окремих видах спорту трохи скорочуються. Це, насамперед, стосується біатлону, культуризму, стрибків у воду, стрільби кульової, синхронного плавання, велоспорту (шосе), фігурного катання, стрибків на батуті. У чому ж причина падіння інтересу до цих видів спорту? Наше дослідження виявили, що головна проблема – нестача спортивного устаткування, відсутність спеціального інвентарю, а також переорієнтація більшості тих, хто займається іншими видами спорту, тому що заняття в них вимагають більш високих фізичних і психологічних навантажень, супроводжуються травматизмом, що менш сприяє вибору цих секцій самими дітьми і їхніми батьками.

До менш масових видів спорту відносяться: козацький двобій, біатлон, гірськолижний спорт, стрільба стендова. Ця група видів спорту вимагає більш значних обсягів ресурсів їх розвитку, що пов'язано з великими матеріальними витратами на їх утримання.

Дослідження показників розвитку видів спорту за 2000–2005 роки в спортивних школах міста Харкова показало, що в цих школах на 1.01.2005 року культивується 40 видів спорту і функціонує 208 відділень. Число відділень за ці роки підлягало значній зміні.

За кількістю відділень види спорту нами поділені на спортивні ігри, єдиноборства, циклічні, складно-координаційні та інші (рис. 2).

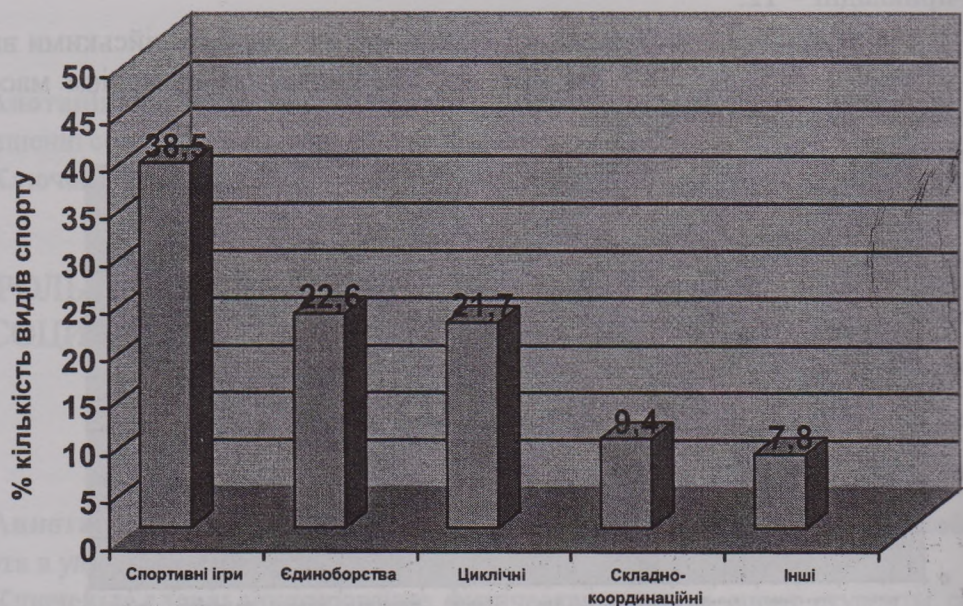

Рис. 2 Кількісні показники видів спорту в спортивних школах

Найбільша кількість відділень у групі, що відноситься до спортивних ігор (38,5%):

- футбол – 24 відділення;
- гандбол – 4 відділення;
- баскетбол – 10 відділень;
- теніс – 4 відділення;
- настільний теніс – 6 відділень;
- волейбол – 9 відділень;
- бадмінтон – 4 відділення;
- водне поло – 1 відділення;
- хокей на траві – 1 відділення.

Наступна група поєднує види спорту, що входять у групу єдиноборств (22,6%), такі як:

- боротьба вільна – 8 відділень;
- бокс – 16 відділень;
- боротьба греко-римська – 8 відділень;
- боротьба дзюдо – 10 відділень;
- боротьба самбо – 4 відділення;
- фехтування – 6 відділень.

Циклічні види спорту складають третю групу (21,7%). Це такі види:

- 1) Легка атлетика – 11 відділень;
- 2) плавання – 10 відділень;
- 3) велосипедний спорт – 4 відділення;
- 4) шорт-трек – 3 відділення;
- 5) веслування – 2 відділення;
- 6) веслування-слалом – 2 відділення;
- 7) лежні гонки – 1 відділення;

Складнокоординаційні види спорту в ДЮСШ здобувають усе більшу популярність (9,4%). З'явилися нові відділення з художньої гімнастики – 8, з аеробіки – 4, спортивна гімнастика культивується тільки в трьох ДЮСШ, спортивна акробатика – 2 відділень, фігурне катання – 2 відділення, стрибки у воду – 2 відділення, зимове плавання – 2 відділення.

У число інших видів спорту входять: стрільба стендова, стрільба кульова, шахи, спортивна з лука, шашки і шахи (7,8%).

На підставі цих даних ми можемо судити про ступінь розвитку окремих видів спорту, що культивуються у спортивних школах, що дає можливість порівняти з найбільш масовими видами спорту в місті Харкові.

Найбільш масовим видом спорту в ДЮСШ на сьогоднішній день є футбол – 24 відділення, це зв'язано, насамперед, із введенням третього уроку з футболу в загальноосвітніх школах і уваги федерацій футболу; такі види спорту, як легка атлетика – 11 відділень, баскетбол – 10 відділень, бокс – 16 відділень, боротьба, волейбол – 9 відділень.

Таким чином, популярність не випадкова. Це свідчить про підвищений інтерес населення до спорту в регіоні, країні й у світі.

Висновки

Висновком, що отримані дані знаходяться в прямій залежності один від одного і розглядати їх треба в комплексі, тільки в такому разі рівень розвитку

фізичної культури і спорту в місті, області і країні може досягти більш високих показників.

2. Визначеність фізкультурно-спортивних інтересів тих, хто займається у спортивних школах, залежить від наступних показників: популярність виду спорту; матеріально-технічного забезпечення; доступність; видовищність; ступінь спортивних досягнень спортсменів-вихованців, рівень кваліфікації тренерів тощо.
3. Тенденція по розширенню спортивних шкіл у регіоні за останні п'ять років є одним з основних стратегічних планів керівників фізичної культури в місті і області, що приводить до стійкого і розширеного представництва спортсменів міста Харкова в збірних командах України, що підтверджено їх участю у XXVIII Олімпійських іграх.

Література

1. Закон України „ Про фізичну культуру і спорт”. – К., 1994. – 22 с.
2. Цибух В.І. Хід та перспективи реалізації Цільової комплексної програми “Фізичне виховання – здоров'я нації” // Концепція розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні. – Рівне: Принт Хауз, 2001. – Випуск 2. – С. 3–8.
3. Україна спортивна в цифрах та коментарях: Збірник показників та аналітичних коментарів розвитку сфери фізичної культури і спорту. – К.: Держкомспорт, 2004. – 230 с.

АНАЛІЗ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ІНТЕРЕСІВ ТИХ, ЩО ЗАЙМАЮТЬСЯ В ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ СПОРТИВНИХ ШКОЛАХ

Галина ПУТЯТИНА

Харківська державна академія фізичної культури

Анотація. У статті аналізується спрямованість фізкультурно-спортивних інтересів і тенденції розвитку видів спорту в спортивних школах м. Харкова.

Ключові слова: спортивні школи, фізкультурно-спортивні інтереси.

АНАЛИЗ ФИЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНЫХ ИНТЕРЕСОВ ЗАНИМАЮЩИХСЯ В ДЕТСКО-ЮНОШЕСКИХ СПОРТИВНЫХ ШКОЛАХ

Галина ПУТЯТИНА

Харьковская государственная академия физической культуры

Аннотация. В статье анализируется направленность физкультурно-спортивных интересов и тенденции к развитию видов спорта в спортивных школах г. Харькова.

Ключевые слова: спортивные школы, физкультурно-спортивные интересы.

THE ANALYSIS OF PHYSICAL CULTURE AND SPORT INTERESTS OF THE JUNIOR SPORTING SCHOOLS STUDENTS

Halyna PUTJATINA

Kharkiv State Physical Culture Academy

Abstract. The direction of Physical Culture and Sports' interests and the tendencies development of Sports' in Kharkiv Sports schools are analyzed.

Key words: sport schools, physical cultural and sports interests.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Д.ЩЕЛКУНОВ

Слов'янський державний педагогічний університет

Постановка проблеми. Одна із суттєвих проблем нашого суспільства – проблема здоров'я підростаючого покоління. Послаблення здоров'я молодого покоління супроводжується ускладненнями соціальних проблем молоді. Зростання ожирілої та наркоманії дістають катастрофічного характеру, стрімко зростає захворюваність, особливо серед неповнолітніх. Вітчизняний і зарубіжний досвід показує, що найбільш ефективним засобом оздоровлення населення є фізична культура, яка забезпечує профілактику захворювань, що сприяють формуванню здорового способу життя, відволікає від шкідливих звичок, характерних для сучасного суспільства.

В якості першочергового і пріоритетного напрямку варто визнати якісне покращення фізичного виховання дітей і молоді. У зв'язку з цим необхідно розробити ефективну і керовану систему підготовки, спрямовану на покращення працездатності і фізичної підготовленості учнів, на формування стійкості організму до несприятливих умов навколишнього середовища та формування постійного інтересу до занять фізичною культурою.

Належні останніх досліджень та публікацій. Засновник фізичного виховання П.Ф.Лесгафт створив основи теорії фізичного виховання, що базувалися на знаннях біології, анатомії, педагогіки. У 1876 році ним опублікована робота “Отношение анатомии к физическому воспитанию и главная задача физического образования в школе” [1]. Звернувши увагу на необхідність знання анатомії і біології П.Ф.Лесгафт прагнув звернути увагу на зв'язок морфофункціональних можливостей організму і доступності використання засобів фізичного впливу. У цей період розвитку теорія і методика фізичного виховання базувалася на середньостатистичному уявленні про вікові морфофункціональні можливості дітей і доступності використаних засобів фізичного впливу.

Драматично у цей історичний період А.Кетле (1868 р.), розвиваючи статистичні методи вимірювання показав, що як антропометричні характеристики, так і фізичні якості членів різних вікових груп, при досить великій їхній кількості, підкоряються “нормальному” закону розподілу [2].